

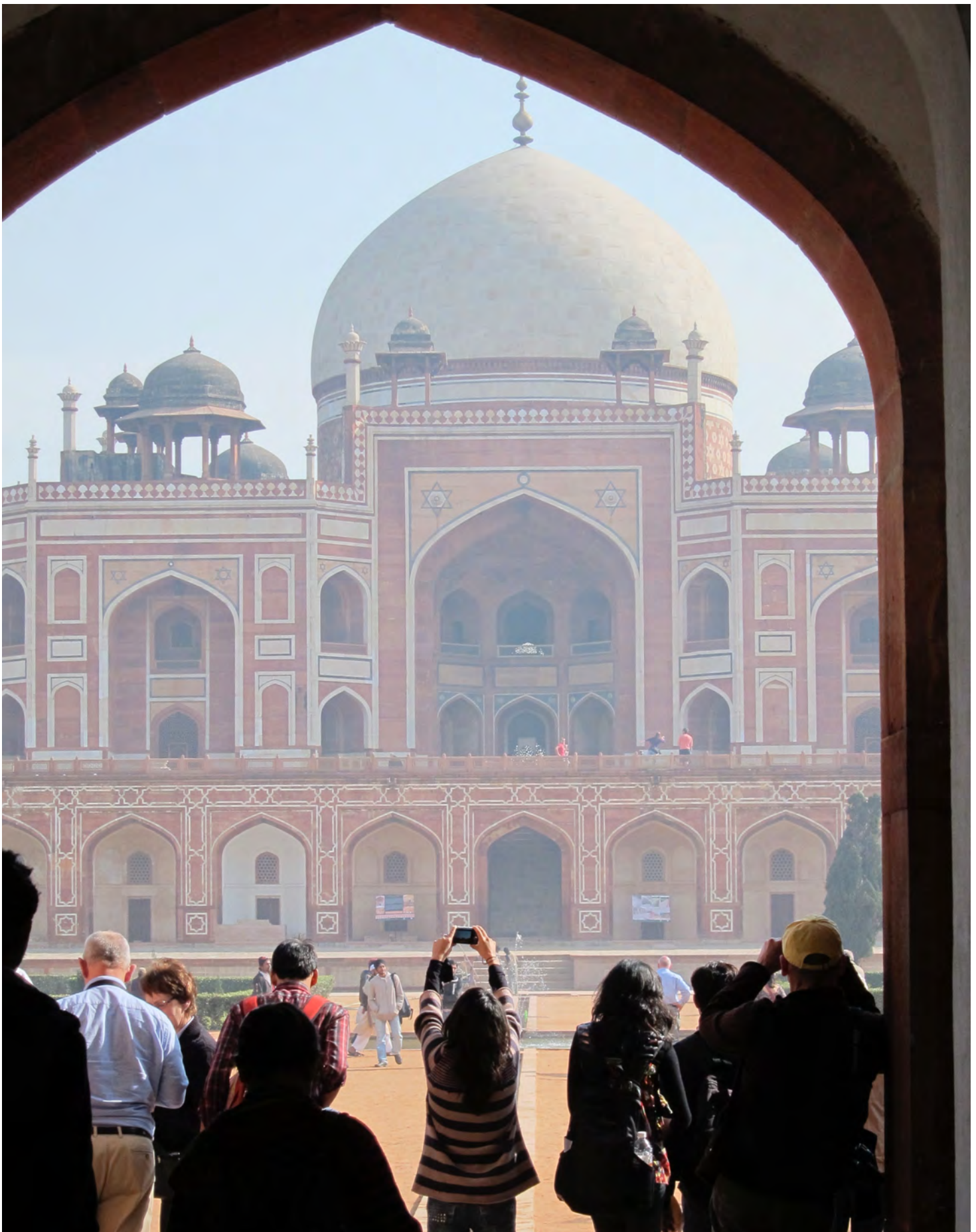
Resebrev Nr 94

22 januari–15 februari 2011

FÄRDLEDARENS VEDERMÖDOR PÅ MÅNADSLÅNG INDIENRESA

Intryck i form av en reserapport från en nästan månadsång rundresa i Indien till vilken jag var anlita som sakkunnig färdledare. En resa där så gott som samtliga resenärer aldrig varit i Indien förr, och som naturligtvis upplevde saker på olika sätt. Den stora variationen i gruppen borgade för det, mellan dem som såg resan som ett enda stort äventyr där saker och ting inte alltid går efter planen (vilket det sällan gör i Indien), och dem som ville att allt skulle flyta perfekt, ständigt jämförande resan med andra resor man gjort till mer välfungerande platser på jorden. I slutet av resan var jag omtyckt av halva gänget medan en stor del dessvärre avskydde mig.

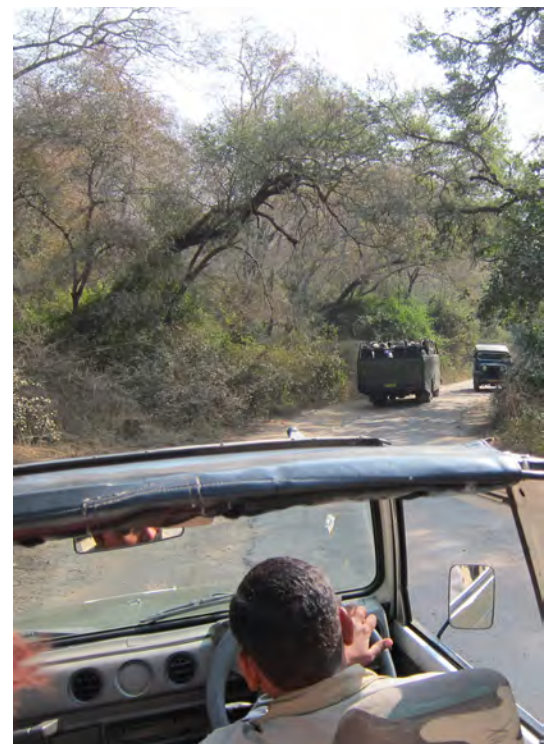

DELHI

RANTHAMBORE

RAJASTHAN

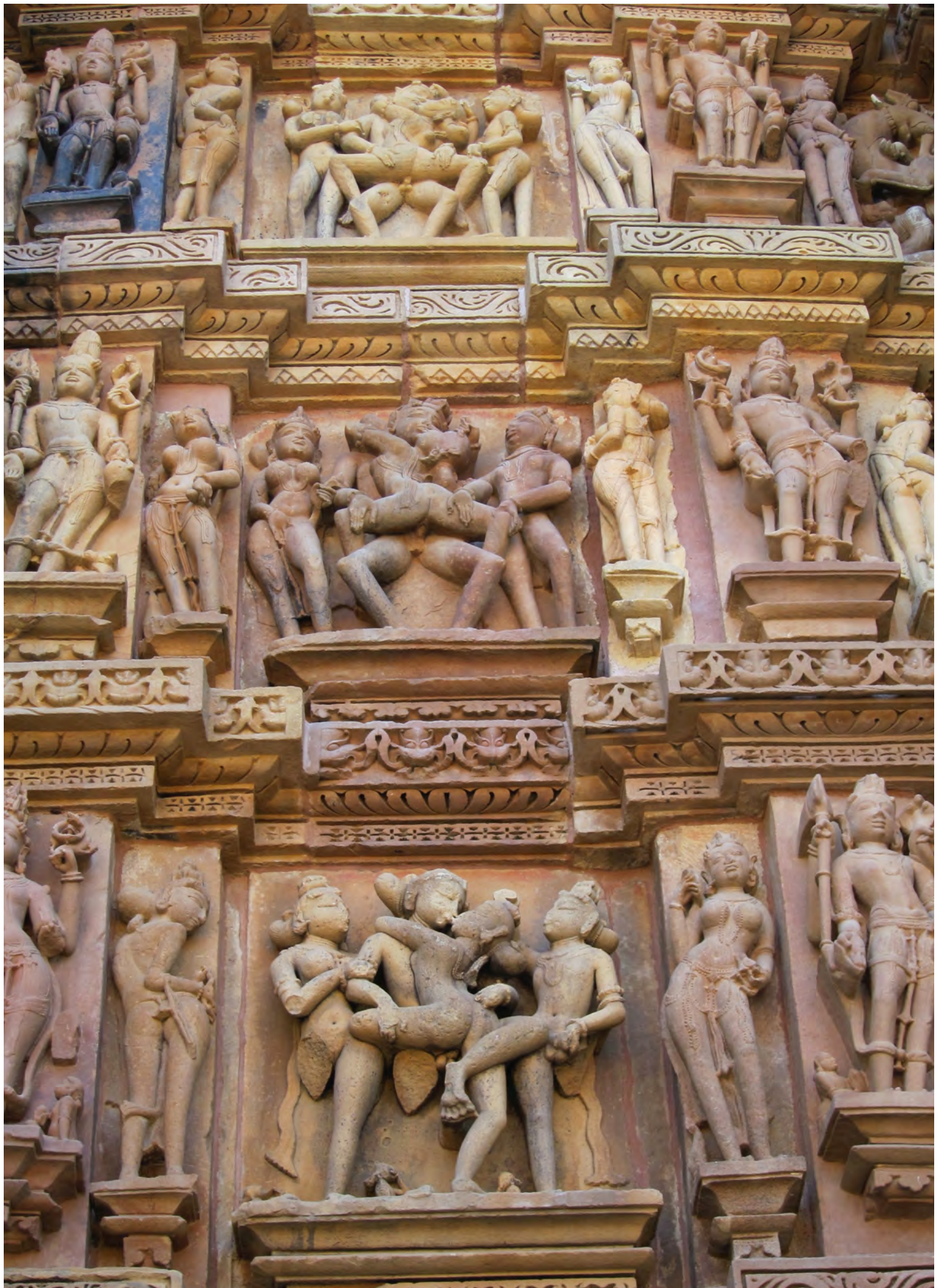

AGRA/NIRANJAN

KHAJURAHO

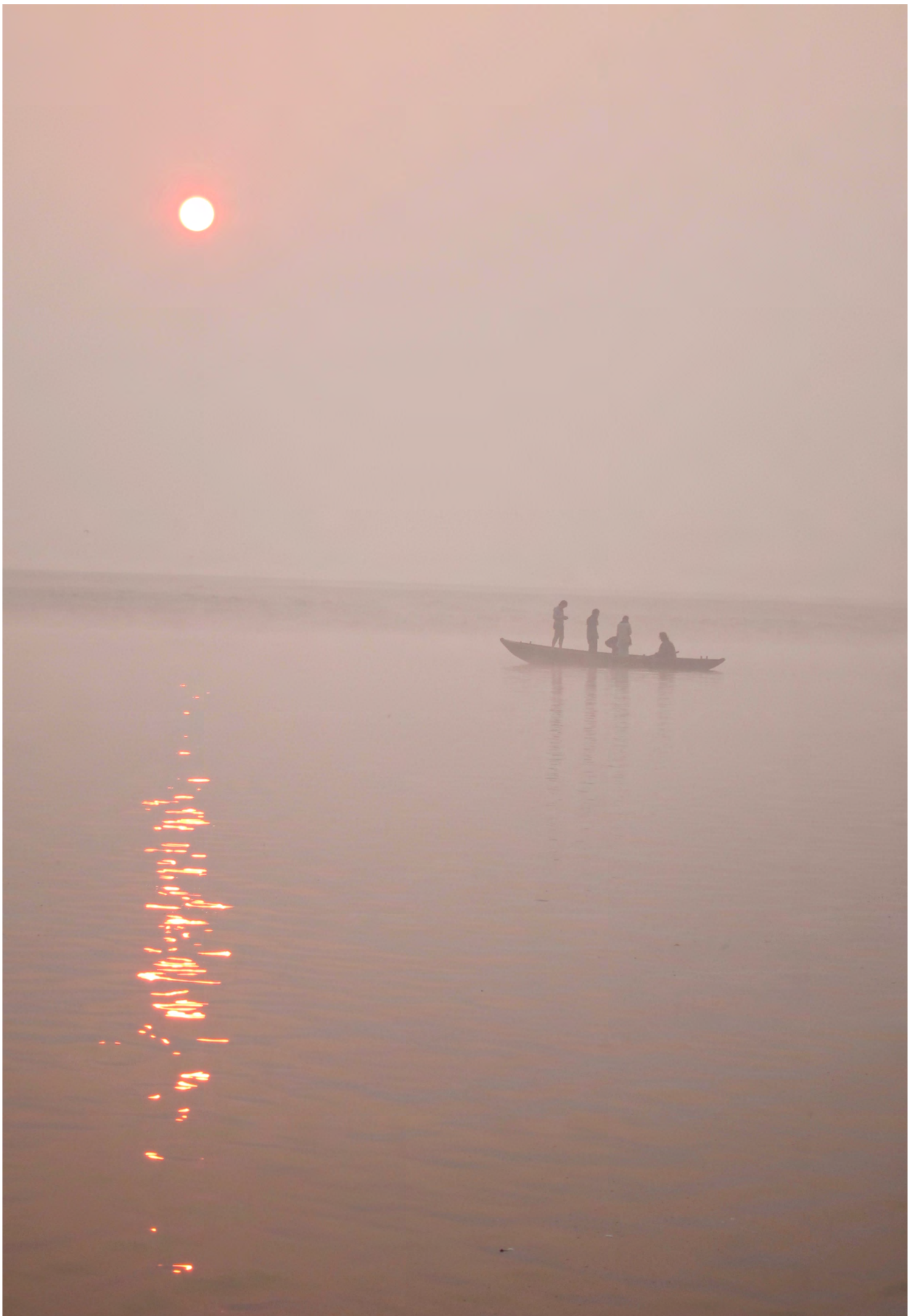

VARANASI

SARNATH

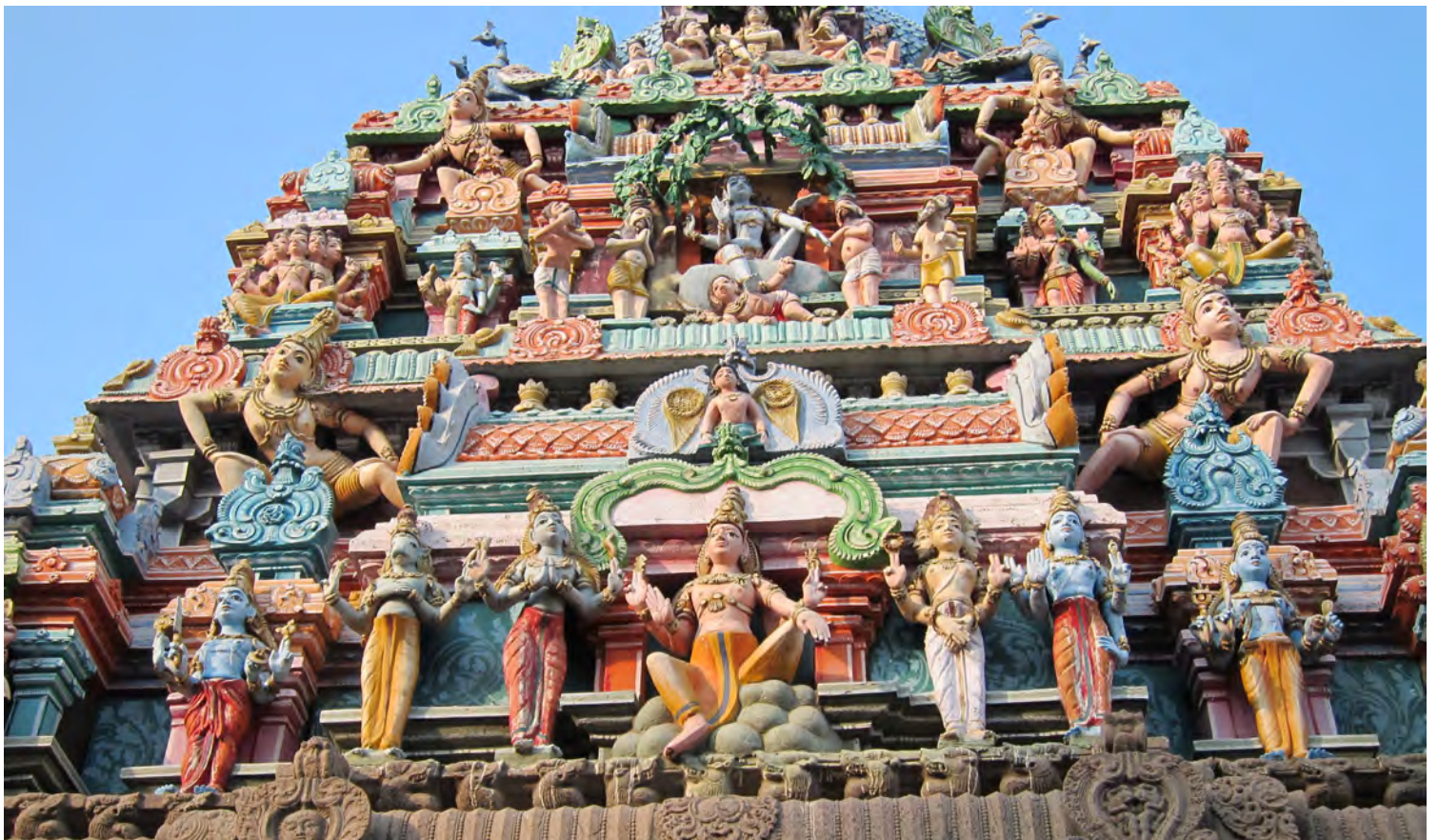
KOLKATA

CHENNAI

MAMALLIPURAM

KROKODILFARM

ORMSERUM-FARM

OOTYJÄRNVÄGEN

OOTY

NILGIRI TEPLANTAGE

MYSORE

MUMBAI

Intryck i form av en reserapport från en nästan månads lång rundresa i Indien till vilken jag var anlitad som sakkunnig färdledare. En resa där så gott som samtliga resenärer aldrig varit i Indien förr, och som naturligtvis upplevde saker på olika sätt. Den stora variationen i gruppen borgade för det, mellan dem som såg resan som ett enda stort äventyr där saker och ting inte alltid går efter planen (vilket det sällan gör i Indien), och dem som ville att allt skulle flyta perfekt, ständigt jämförande resan med andra resor man gjort till mer välfungerande platser på jorden. I slutet av resan var jag omtyckt av halva gänget medan en stor del dessvärre avskydde mig.

Lördag 22 januari:

Ankom Delhi 07.45 med Lufthansa från München. Smidigt på flygplatsen. Chaufför mötte och körde till hotellet Crown Plaza, nybyggt superflott hotell mitt i industriområdet Okhla i Delhis sydöstra utkant.

Fräscha rum, imponerande spa-anläggning fri att använda, men dyr mat och dryck i restaurangerna. Hotellet omgivet av bensinmackor och genomfartsgator med tät trafik. Ägnade dagen åt att vila och läsa igenom reseprogram och övriga handlingar. Telefonkontakt med resebyråns lokala representant.

Söndag 23 januari:

Vilodag, testade utmärkta gymmet – sprang 12 km och badade bastu och ångbad. Träffade och hade ett planeringsmöte med resebyrårepresentanten och Niranjana – min följeslagare på resans första hälft. Planerade för resan.

Måndag 24 januari:

Gruppen på 27 personer anlände till New Delhis nybyggda flygplats terminal 3 med Lufthansa flight LH762 från München, landade enligt tidtabell 07.45. Till följd av skärpt säkerhet inför nationaldagsfirandet på onsdag 26:e fick Niranjana och jag inte lov att komma in i flygplatsbyggnaden utan tvingades vänta på resenärerna med vårt plakat utanför grindarna.

Väl samlade för vi dock med bussen till Parkland Defence Colony för god frukost där kl 09.30. På säkerhetsarrangemangen över hela stan beslutade vi ändra på programmet och för till Humayuns grav på förmiddagen, anlände dit 10.30 och en mycket uppskattad rundvisning företogs. Resenärerna gillade den fågel- och ekorr-rika parken denna sköna vinterförmiddag med behaglig svensk sommarvärme, och var även mycket intresserade lyssna på informationen om Humayun och hans monument.

Lunch på Chicken Inn vid Pandara Road kl 13.00. Rikligt, god indisk mat.

Därefter försök att se Rashtrapati Bhawan, men bussen tilläts inte köra så nära att presidentpalatset kom i sikte, ej heller stanna på vanliga stället. I stället återfärd till hotellet kl 14.30. Till Crown Plaza i Okhla, där resenärerna blev incheckade vid 15.30.

Välkomstmiddag kl 19.30 i Edesia Restaurang på andra våningen, där det just denna vecka pågick en food festival med traditionell Delhi-mat med allt från typiska gatuköks-snacks, *lassi*-drinkar, en uppsjö av delikata underbart tillagade rätter av kött och grönsaker, samt desserter en masse och *masala tea*. Underbart god buffémåltid som varmt uppskattades av resenärerna och tillika av färdledaren. Två långbord dukade för gruppen i särskild avdelning av restaurangen. Möjligt för färdledaren informera om morgondagens program och dela ut biljetter till Republic Day-paraden på onsdag.

Tisdag 25 januari

Efter sovmorgon och frukost på Crowne Plaza för gruppen iväg kl 09.30 med bussen till Qutub Minar dit vi anlände kl 10. Rundvandring med guidning och därefter fri tid att upptäcka. Vidare kl 11.15 för halvtimmes färd till Birla House och museet över Mahatma Gandhis sista tid i livet. Kvar tills kl 13.00 då museet stängde (för helgen).

Bussresa vidare till Old Delhi och Chor Bizarre Restaurant, dit vi anlände 13.45. Utmärkt restaurang med läckert delikat kashmiri-mat. Alla resenärerna jättenöjda.

Klockan 15 dagens höjdpunkt, cykelrikshafärd genom Old Delhis vindlande gränder med 14 riksha- ekipage. Oerhört uppskattat.

Buss vidare kl 16.15, tillbaka till New Delhi och Bangla Sahib Gurudwara, anlände dit 16.45. Rundvandring i tempelavdelningen och matavdelningen.

17.45 hemfärd till Crown Plaza som tog en halvtimme.

På försenad start (misstag av färdledaren) och alltför långt stopp på Qutub Minar hann gruppen inte med att besöka Laxmi Narayan-templet eller besöka Cottage Industries för shopping. I

samråd med Niranjan beslutades lägga in de programpunkterna i onsdagsprogrammet, efter Republic Day-paraden.

19.30 middag i Edesia-restaurangen. Samma läckra Delhimats-buffé som dagen innan. Ett resenärspår med hustru som lider av klaustrofobi vägrade på morgonen åka med vår buss om inte dörren till föraravdelningen hölls olåst, något som först inte tycktes möjligt. Det gick dock att åtgärda. Samma par missnöjt på kvällen att vi hoppat över punkter i programmet, erbjöd färdledaren hjälp med att se till att resenärerna håller uppsatta tider för varje sevärdhet.

Onsdag 26 januari

Väckning kl 5, hotellet erbjöd full frukost, iväg med bussen kl 6.00 för att ta oss till Republic Day-paraden.

Massor av säkerhetskontroller på vägen, fick inte köra ända till vår anvisade p-plats utan resenärerna släpptes av 06.45 en bra bit från Rajpath och så fick vi gå sista biten med stundtals fruktansvärd trängsel. Tog en hel timme att hitta rätt till våra platser. Därefter drygt två timmars väntan innan paraden skulle starta kl 09.57. Urinoarer fanns men ingenting att äta eller dricka – och det tilläts vi inte heller att medföra (liksom till mångas sorg ej heller kameror).

Imponerande parad i vackert väder, avslutad klockan 12.00.

Promenad tillbaka till bussen, och färd till lunchrestaurangen Lazeez Affaire dit vi ankom kl 13.

Dessvärre jättetråkig, intetsmakande mat och hemska lokaler. Avrådes för framtiden.

14.30 Cottage Industries Emporium. Tittade på mattor, ett resenärspår slog till.

16.00 Lakshmi Narayan-templet

17.00 Tillbaka till Rajpath och parlamentet/presidentpalatset. Promenad i normalt avstängda områden, och tursamt nog hann vi uppleva att belysningen på paradbyggnaderna slogs på kl 18, ett starkt önskemål från ett par resenärer som klagade på att vi tänkt hoppa över denna punkt i programmet.

18.45 tillbaka på hotellet efter 13 timmar! Färdledare med migrän.

19.00 middag, för tredje dagen i rad läcker Delhi-mats-buffé.

Torsdag 27 januari 2011

08.00 avsedd avfärd mot Jaipur, men misstag beträffande hotellets räkning för måltidsdrycker – måste betalas av färdledaren då restaurangen missat ta betalt av var och en resenär – blev vi 25 minuter sena. Viss irritation bland väntande resenärer på bussen.

Passade dock på att uppvakta dagens födelsedagsresenär med sång i bussen och överlämnande av en tårta som Crown Plaza ställde upp med.

Jag berättade under resan om hinduismen och islam i Indien, och om kastsystemet. Mycket uppskattat. Kaffepaus på litet café längs vägen klockan 11. Sedan vidare direkt till Jaipur, men på grund av mycket vägarbeten och andra trafik hinder kom vi inte fram förrän klockan 14.45. Resan Delhi-Jaipur tar alltså betydligt mer än 5 timmar som det står i programmet.

Till Hotell Holiday Inn, utmärkt hotell. Genast lunch för resenärerna – utsökt god sådan, medan Ranjan fixade med incheckningen på hotellet.

16.00 med bussen till Jantar Mantar.

17.00 till Jaipur Handicrafts för att titta på blocktryck, äkta mattor och handla kläder och sjalar. Åter hotellet kl 19.15, middag i matsalen kl 20.00

Fredag 28 januari 2011

07.30 avfärd till Amber Fort. Elefantritt upp till slottet och rundvandring i fortet. Jeepar ner. Fruktansvärt störigt med påträngande försäljare och tiggande elefantförare.

10.30 Juvelerarbeten

11.30 City Palace

13.45 Lunch på hotellet

16.00 Bussen tog huvuddelen av resenärerna till Jaipurs centrum för rundvandring på egen hand.

17.30 Besök Birla-templet

19.30 Middag på hotellet, utsökt god mat.

Lördag 29 januari 2011

08.00 avfärd från hotellet i Jaipur.

Fotostop vid Hawa Mahal.

Fem timmars bussresa till Sawai Modhipur/Ranthambore. Stop på Midways nybyggd fräsch väggkrog. Lars föreläste om indisk historia och nutidspolitik. Mycket god respons. Ranjan om Ranthambore National Park och tigrarna där.

13.00 lunch och incheckning på utmärkta Hotel Ranthambore Regency. Lars och Ranjan däremot inkvarterade på enklare pensionat bakom hotellet till följd av stor anstormning av turistgrupper. Lämna före lunchen våra resväskor till bussen för transport till Bharatpur, dit vi skulle resa med tåg påföljande dag.

Programmet skulle vara ledig eftermiddag, men precis när vi ätit färdigt lunchen kom sensationsnyhet att tiger just setts till i parken, varför vi i all hast gav oss i väg i särskild tigerskådningsbuss + en extra jeep ut i parken, och vi hade världens tur. Fick skåda en tiger promenerande några få meter från oss. Mycket fotograferande och videofilmande.

Tyvärr hade vi missat att få tag på ett par innan vi for från hotellet, de hade ätit lunch färdigt snabbt. De var mycket missnöjda efteråt och sade att de tänkte klaga till resebyrån om att vi inte informerat dem.

Åter hotellet kl 15. Klockan 16 extra utflykt till stamfolksby utanför nationalparken. Besök på internatskola för förståndshandikappade barn, och en familj som bodde intill. Mycket uppskattat.

Resenärerna samlade efteråt in pengar att skänka skolan.

Avslutade med att besöka Village Women's Craft, som säljer stamfolkskvinnors hantverksprodukter till fabrikspris.

Middag mycket god kl 19.30. Därefter drinkar vid öppen eld ute vid swimmingpoolen för en del.

Söndag 30 januari 2011

06.00 Väckning och te i hotellfoajén

06.40 Avfärd för safaritur i nationalparken med två "canters", bussar utan tak. Ranthambore-parkens sektion 5, ändlöst vacker natur men jättekyligt, bara 11 grader varmt. Såg inga tigrar alls men desto fler påfåglar, langur-apor, hjortar, mungos och fåglar. Inga tigrar varit synliga någonstans i parken.

10.45 åter hotellet, frukost.

13.00 Lunch

14.00 Dagens andra safaritur, nu till sektion 2 med ingång vid Ranthambore-fortets fot. Två "canters" igen, och den ena lyckades till sist under guiden Jahir Shahs ledning komma tätt in på en vacker tigerhona, individ T19. Tyvärr befann sig paret som missade gårdagens tigerskådning i andra bussen...

17.15 tillbaka på hotellet

20.00 Middag

Måndag 31 januari 2011

05.30 väckning

06.00 frukost i matsalen. Det hade färdledaren beställt åt gruppen, men av misstag hade Ranjan samtidigt beställt "packed breakfast", att ta med på tåget. Nu fick vi resenärerna att tro att vi gav dem extra färdkost, men resebyrån fick betala för dubbel frukost!

06.40 fem minuters transport till järnvägsstationen i Sawai Modhipur, med en 20-sits buss + en öppen *canters*. Gnällig resenär (samma som tidigare) klagade ilsket på att resebyrån inte sett till att ordna med en enda 28-buss för hela sällskapet här i Ranthambore. Inga ursäkter, att det inte finns sådana busar på platsen, godtogs.

07.10 Avresa i rätt tid med expresståget från Kota till Delhi i en Chair Car AC class. Mycket bekvämt och bra. Ankom 25 minuter försenade till Bharatpur kl 09.45.

Sällsynt aggressiva och störiga tiggarrungar på stationen.

Bussen väntade med vårt bagage och vi for vidare till Fatehpur Sikri. Färdledaren berättade om indiska språkförhållanden under bussresan.

10.55 halvtimmes fikapaus på Midway landsvägskrog längs highwayen vid Fatehpur Sikri, rent och välskött, trevligt sitta vid dukade bord i trädgården.

11.45 Fatehpur Sikri Fort.

13.30 vidare med bussen till Agra.

14.30 Lunch på Riao Restaurant i Agra. Utmärkt mat serverad vid borden i trädgården.

15.30 Röda Fortet

17.45 Incheckning på Hotel Marina. Utmärkt.

19.30 middag, god buffet-sådan.

Tisdag 1 februari 2011

Sovmorgon till 08.00. En resenär blivit magsjuk, stannade hemma under dagen, en annan resenär fått feber men deltog i programmet ändå.

09.00 Avfärd till Taj Mahal. På plats inne i anläggningen kl 10.10. Kvar till 12.00.

12.30 Besök läderfabriks-outleten nära Taj.

13.00 Lunch på Sivakash Restaurant
14.15 Besök till spritbutik på många resenärers begäran. Inköp av indisk whiskey och rom.
14.45 Marble workshop and Arts & Crafts shop
16.00 Tillbaka hotellet
16.15 Lämna bagage för busstransport till Jhansi (färd hela natten)
17.30 Avresa med annan buss till Kalakriti Cultural & Convention Centre på Fatehabad Road nära Taj Mahal för att titta på "Mohabbat the Taj – The Saga of Love". Programpunkt inlagd extra i programmet för intresserade, och det blev nästan hela gruppen. 1 250 rupees per biljett betalades separat av resenärerna.
18.30 Start för den helt makalöst fantastiskt gjorda showen med en kombination av levande dans, musik och teater om Shahjahans och Mumtaz Mahals kärlekshistoria med sköna dräkter och mogultidsrekvisita, och film i Bollywoodstil. Underbar salong, och som avslutning visades på scenen en perfekt kopia i marmor av Taj Mahal. Perfekt avslutning på Agra-besöket, och god repetition av historie-berättandet.
20.30 Middag på Marina Hotel.

Onsdag 2 februari 2011

06.30 Frukost
07.30 Avfärd från hotellet, transfer till järnvägsstationen Agra Cantt med extra buss från Holidays to Treasure i Agra.
08.45 Avresa med Shatabdi Express (från Delhi till Bhopal), med ordinarie avgångstid 08.17, från Agra till Jhansi. AC Chair car, mycket bekväm med frukost som ingick i resan. Angenäm färd genom omväxlande bördig jordbruksmark och vilda torra bergsmarker med tempel på bergstopparna.
11.15 framme i Jhansi där busen stod och väntade på oss igen. Direkt avresa till Orcha. En pärla till plats med sina tempel och maharaja-sommarslott.
12.30 Middag på Amar Mahal, underbar hotell/restaurangläggning med supergod mat.
14.00 Avfärd mot Khajuraho. Fyra och en halv timmes färd, på slutet i mörker. Till en del mycket smal väg genom tätbefolkade orter, men stundtals också hyfsat god väg. Färdledaren berättade om indiska dansformer – inför besöket i Khajuraho, samt om indiska bröllopstraditioner med sitt eget bröllop som exempel. Oerhört uppskattat, applåder. Ranjan berättade om indiska skolsystemet och urvalet till det indiska byråkratiska systemet (Indian Administrative Service etc.).
Kaffepaus på sällsynt fräscht motell halvvägs.
18.30 framme på Hotell Ramada i Khajuraho. Fint hotell
19.30 Middag.

Torsdag 3 februari 2011

Sovmorgon till kl 08.00. Unga paret Vargvinter nu båda magsjuka, men kurerar sig med hjälp av Ranjans mediciner.
9.00 Sightseeing Chandelatemplen i Khajuraho, västra tempelkomplexet, med lokale guiden Shiva Tiwari av prästsläkt. Väldigt rolig berättare om erotiska statyerna om än något oseriös (som färdledaren dock kompenserade/kompletterade).
12.30 Östra tempelkomplexet med jaina-templen. Därefter hantverks/souvenirbutik i Khajurahos samhälle.
14.00 Lunch. Sedan fri eftermiddag som de flesta tillbringade solande vid poolen.
19.00 Folkdansuppvisning i Kandariya Art & Cultures auditorium i Khajuraho. Bussen dit. Extra program som Ranjan lyckades fixa dagen innan, då alla resenärerna gärna ville uppleva en dansföreställning. 800 rupees per person. Synnerligen lyckat och uppskattat, ett gott urval folkdanser från olika delar av Indien, habilts framförda av lokala förmågor med levande musik och sång till. Fastän arrangemang för turistgrupper bara ändå väl värt besöket på 1 timme en kvart.
20.30 Middag.
Under veckan 1-7 februari pågick för övrigt Khajuraho Festival of Dances, med utomordentliga program varje kväll av klassisk indisk dans, framförda av artister från hela Indien. Det hade varit väldigt roligt om en sådan konsert varit inlagd i programmet, men naturligtvis var det omöjligt att få biljetter till sådana konserter om man inte beställt biljetter långt innan man kommer till Khajuraho.

Fredag 4 februari 2011

08.00 Frukost
Förmiddagen ledig för egna aktiviteter. Färdledaren fann jättemysigt café i byn med sittplatser

uppe i ett träd! precis utanför tempelområdet. Häftigt sitta där och dricka en stor kanna kaffe för 100 rps och en pannkaka med sylt för 70, med utsikt över alla Chandala-templen.

11.30 Lunch och därefter transfer med bussen till flygplatsen. Busschaufför och assistent avtackades av resenärerna med en furstlig penning-gåva.

På Khajurahos lilla flygplats totalt kaos. Massor av folk – både Air India och Jet Airways flygningar nästan samtidigt. Röntgenapparaten för bagaget sönder, varför allt bagage skulle genomgås manuellt. Spritflaskor i bagagen beslagtogs – ny regel?? Sedan jättekö för security.

14.00 Avgångstid för Air Indias flight till Varanasi (och vidare till Delhi), men planet inkom sent och avfärden blev därför inte förrän 14.45. Snacks-låda serverad ombord.

15.30 ankom vi Varanasi, där det var mycket annorlunda, smidigt på nybyggd flygplats. Holidays to Treasures ombud i staden väntade med bekväm buss som körde direkt till hotellet.

16.30 Checkade in på Ideal Towers Hotel i Varanasi Cantonment.

17.00 Direkt iväg med karavan av cykelrikshor till Dashashwamedh Ghat för att uppleva kvällens Aarti- ceremonier. Real India med kaotisk men fungerande trafik, myller av folk i gränderna ner mot floden, underbar känsla efter trista Delhi och Agra, stor upplevelse för resenärerna. Dessutom mindre påflugna försäljare. Båt ut på floden, som parkerade jämte ett 50-tal andra turistfyllda båtar för att se *kirtan*-sången tillägnad Rama och Krishna, och ritualerna som utfördes av prästerna på ghaten. Väl mycket turistupplägg, förklarade för resenärerna att det finns mera genuina kvällsцерemonier på andra platser uppströms, särskilt vid Assi Ghat.

Åter till hotellet med våra rikshor, och middag kl 20.30.

Lördag 5 februari 2011

05.15 Wakeup call, och te/kex i foajén

05.45 Avfärd buss till Dashashwamedh ghat. Båttur på Ganges i soluppgången. Badande pilgrimer, tvättare, kremering på gång. Uppskattat.

07.00 Vandring genom Benares gamla stad, trånga gränder med mycket aktiviteter och koskit på marken. Ännu mera uppskattat.

08.30 åter till hotellet för frukost. Resten förmiddagen vila.

12.00 Lunch och utcheckning från hotellet. En resenär magsjuk, fått läkarbesök, stannade kvar på hotellet hela eftermiddagen.

12.30 Avfärd till Sarnath. Tittade på Buddha-templet, stupan och de arkeologiska utgrävningarna, avslutat med museibesök. Färdledaren föreläst i bussen om buddhismen dessförinnan.

15.00 Besök Mehtas Silk/Weavers Silk Centre på vägen från Sarnath till Varanasi. Sällsynt trevlig föreståndare berättade om sikesvävningen, och skojade sedan vilt och bjöd på rom med cola varefter det utbröt frenetiskt köpande av silkessjalar.

17.00 till hotellet för att hämta middagspaket (för tågresan) och resterande resenär.

18.00 buss till Mughal Sarai järnvägsstation på andra sidan Ganges. Jobbig resa med tät trafik i mörker.

20.05 Ordinarie avgång för Chambal Express (från Gwalior) till Kolkata med 2nd Class sovvagn. Tåget anlande en timme försenat. Bärare tog hand om resenärernas tunga bagage. Chockartat första möte med indiskt nattåg för flera resenärer – smutsiga toaletter, trångt, varmt. Dock alla kom till bädds och ro så småningom. Lite trassel, för visserligen var de 27 resenärernas biljetter helt klara, men färdledaren och Ranjan hade väntelist-biljetter. Först ombord på tåget blev det klart at vi faktiskt också fick plats i samma vagn.

Söndag 6 februari 2011

08.15 Ankomst Howrah Station (ordinarie ankomsttid 06.45). Underbart vakna på tåget i det sagolikt vackra bengaliska landskapet med dess rofyllda byar. Resebyråns lokala samarbetspartner mötte upp. Bärare körde bagaget på tre vagnar till väntande buss utanför stationen.

Färd över Howrah-bron och genom Kolkatas centrum. Färdledaren, nu i sin andra hemstad, i sitt esse, berättade om stadens historia och utveckling.

09.30 Frukost på Lytton Hotel på hippie-hotellgatan Sudder Street. Ordinärt hotell, men med fördelen att det ligger så centralt.

10.30 Avfärd för förmiddagsprogram. Några resenärer med magproblem stannade dock på hotellet. Moder Teresas hem och museum på APC Road samt Victoria Memorial.

13.00 Lunch på hotellet. Mycket välagat och gott, men man saknade bengalisk touche på maten. Det finns faktiskt utomordentliga restauranger i Kolkata numera som serverar äkta bengalisk mat.

15.00 Eftermiddagsprogram. Blomstermarknaden vid Howrah-bron. Underbar upplevelse.

16.15 (kvart försenat för att bussen dröjde – vilket genast fick resans gnällspik att klaga) vidare till New Market/Hoggs Market. Avsläppta från bussen framför Grand Hotel, stökigt, bara en del resenärer följde med runt kvarteret till Hoggs, bara för att finna att så gott som hela marknaden var stängd idag – söndag! Alltså fullständigt misslyckat.

Två resenärer, däribland en proffsfotograf hade dock på färdledarens uppmaning tagit en taxi från blomstermarknaden till Kalitemplet i Dakshineswar, en av stadens största sevärdheter. Trist nog blev detta hela programmet i Kolkata, en stad som förtjänat minst två heldagars besök och borde inkluderat besök till Kumartuli, Jorasanko (Tagores palats), marmorpalatset, Rabindra Sadan eller annan konsertlokal och konstakademin. Som minimum...

19.30 Middag i Hotell Lyttons bankett-sal. Märklig dukning när vi kom dit, stolar längs väggarna + ett antal låga bord typ Japan. Till detta amatörmässig serveringspersonal. Irriterade resenärer. Såg till att det snabbt gjordes om till riktiga dukade bord. Men stämningen var dålig i sällskapet, mest till följd av den jobbiga tågresa natten innan och vetskapen att ännu en likadan nattågresan ingår i programmet om några dagar. Flera resenärer undrade varför resebyrån valt att planera på det sättet och inte istället ordnat med flyg Chennai-Coimbatore.

Måndag 7 februari 2011

07.00 Frukost. Ranjan överlämnade vouchers för fortsatta resan till färdledaren, eftersom R. nu återvänder till Delhi.

07.30 Avfärd med bussen till Netaji Subhas Chandra Bose Airport. Ranjan avtackad av resenärerna innan avresan, men han följde inte med till flygplatsen, det gjorde däremot Mr. Ghosh, lokale representanten.

09.00 Incheckning klar för flyg med Jet Airways flight till Chennai med ordinarie avgångstid 10.10. Lätt lunch ombord.

11.00 Verklig starttid för flyget till Chennai. Angenäm färd på 2 timmar 10 minuter.

Mr. Kartikeyan, resebyråns mycket trevliga inhyrde frilansande guide för södra delen av resan mötte på flygplatsen jämte lokal representant Mr. Srinivas. Bekväm buss till centrum.

14.30 Incheckning på Hotell Quality Inn Sabari i stadsdelen Thyagaraja Nagar. Utomordentligt hotell med bra rum, god mat och utmärkt serviceinriktad personal.

Programmet för dagen i övrigt var tomt, men resenärerna förväntade sig sådant (förstod färdledaren, som därför övertygade Kartick att börja med Chennaiprogrammet redan idag).

16.00 Avfärd till Kapaleeswarar-templet i Mylapore. Berömt Shiva-tempel som mycket imponerade på resenärerna. Kartick imponerade med sin guidning.

17.00 Marina Beach. Halvtimmes vandring på stranden och doppande fötterna i havet.

18.00 Spritbutiksbesök på allmän begäran.

20.00 Underbart god middag med andra rätter än som förekommit på alla buffémiddagarna i norra Indien: Äggcurry, Biffcurry, Friterad ansjovisfisk m m.

Tisdag 8 februari 2011

08.00 Frukost.

Kvinnlig resenär som varit magsjuk i flera dagar och som läkarbehandlades i Varanasi kontaktade färdledaren och sade att hon måste resa hem till Sverige omgående då hennes hälsa försämrats och hon inte kommer att klara av ännu en nattågresan. Övertygade henne (och maken) att först kontakta ny doktor för konsultation. Hotellets läkare kom efter någon timme och konstaterade att det är fråga om en vanlig maginfektion och gav henne medikamenter därför. Varanasi-läkaren gett henne antibiotika bara. Resenären beslutade på eftermiddagen vänta med beslut om eventuell hemresa till nästa dag.

09.00 Avfärd till Mount Thomas, aposteln Thomas vistelseplats åren 66-72 e Kr då han mördades där. Intressant hur legenderna om Thomas passar in i ett hinduiskt tänkesätt. Fin utsikt över Chennai trots dis.

10.30 St Thomas-katedralen i Royapettah. Stark upplevelse av indisk kristendom då det pågick en katolsk mässa i gravkapellet under kyrkan med indisk psalmmusik. Färdledaren berättade om indisk kristendom och svensk/västerländsk mission i Indien.

11.30 St George's Fort, briterarnas första anläggning i Indien med St Mary's Church.

Bussen körde sedan genom Chennais centrum med många paradbyggnader. Kartick synnerligen kvalificerad (MSc i matematik och mechanical engineering) och kunnig guide.

13.30 Lunch

14.30 Buss till Spencers Mall vid Mount Road, briterarnas klassiska shopping-arkader, för dem som ville shoppa i centrum – 19 resenärer följde med. Hälften tog sig tillbaka till hotellet på egen hand med autoriksha, hälften bussen tillbaka ledda av Kartick (färdledaren tog vila).

På kvällen planerade färdledaren och Kartick för att låta gruppen gå på klassisk Bharata Natyam-föreställning. Biljetter bokades per telefon mitt på dagen till föreställning klockan 18.00. Tyvärr kom några timmar senare besked att föreställningen ställdes in p g a sjukdom. Och några andra konserter etc fanns ej denna dag att tillgå i Chennai. (Den stora konsertsäsongen i Chennai är december- januari.)
19.30 Middag

Onsdag 9 februari 2011

07.30 Frukost

08.30 Utcheckning från hotellet, men två magsjuka resenärer fick stanna på hotellet över dagen, allt vårt bagage lagrat i ett av deras rum. Avfärd med bussen till Mahabalipuram.

Knöligt komma ut ur Chennai, för genom nya IT-staden söder om centrum, men sedan blev det fin väg (Eastern Coast Road).

10.30 Klipptemplen i Mahabalipuram. Världsarv, imponerande storligen på resenärerna.

Stannade på fyra ställen, Kartick guidade kunnigt.

13.00 Lunch på Ideal Beach Resort, makalöst fint resort-hotell alldeles invid stranden. Välordnat, vackert, utsökt god mat. Därefter strandbesök, ett par resenärer badade.

14.30 Besök krokodilfarmen och Irula-stamfolkets ormserum-centrum. 1000 giftormar, bl a kobror, förevisades.

17.00 Tillbaka i Chennai. Väntan på middag kl 19.00, inför avresan med tåget kl 21.00.

Bara 23 av tågbiljetterna var för övrigt helt klara innan idag, Kartick ordnade genom telefonsamtal med järnvägsbolaget fixa övriga 6 väntelist-biljetterna till kl 18.00. Osäkert att det fungerar så här, men enligt Kartick var det inget tvivel om att det skulle lösa sig.

Platserna vi fått utspridda i en hel vagn, få underbäddar, och tre platser i en andra vagn.

Färdledaren fördelade efter ålder och hälsotillstånd (= underbäddar) samt längd (= inte placeras i sido-bäddarna i korridoren, då dessa är så korta) och meddelade resenärerna fördelningen. Alla accepterade utom resans gnällspik som blev förbannad och klagade högljutt över att ha fått tilldelat sig två överbäddar till sig och hustrun, och att vi inte fått kontinuerliga platser i vagnen. Han hade minsann beställt sin resa sex månader i förväg och då är det, enligt honom, resebyråns förbannade plikt att fixa bra sovplatser åt honom. Han klagade samtidigt över att de fått twin beds istället för dubbelsäng på alla hotell, att vi därmed särbehandlat honom...

Värre blev det. Avfärd med bussen till järnvägsstationen kl 20.00, problem med polisen att överhuvudtaget få lov att stanna bussen framför hotellet så att bagage och passagerare kunde lastas in/ta plats. Och väl på gång är det världens trafikproblem i stan, nervositeten steg hos färdledaren medan vi trixade oss fram på Chennais gator.

20.30 framme vid järnvägsstationen. Lokala resebyråagenten förklarade att vi måste dra väskorna själva, då det var problem att finna bärare (katastrof med denna krävande resenärsgroup!), men Kartick fixade saken. Två fullastade kärror drogs av lejda bärare till Nilgiri Express-tåget på plattform 9 och väskor lastades ombord i vagn A1, och det par som placerats i vagn A2 tog sig dit. Klockan var nu 20.50, tåget skulle gå exakt klockan 21.00, mot Mettupalayam.

Då kommer konduktören och kollar biljetterna, och till vår stora chock upptäcker vi att platserna i vagn A2 bara är bekräftade för resa till Coimbatore, storstaden vi kommer att passera klockan 04.30! Visar sig att vagn A2 kommer att kopplas av tåget där, och våra resenärer byta vagn mitt i natten.

Färdledaren jämte en yngre, tålig resenär erbjuder sig att ta sig över till A2 och byta platser med det medelålders paret där. Men – det visar sig inte vara möjligt att gå mellan vagnarna, och klockan är nästan 21.00 så vi hinner inte springa fyra vagnar bort och göra bytet, inte heller informera paret där borta. Katastrofalt!

Det indiska systemet att köpa tågbiljetter fungerar inte som i Sverige. Trots att resebyrån beställt biljetter på dagen tre månader innan avfärd (när biljetterna släppts) så är man inte garanterad att få vissa platser utan datorn kan ge biljetter utspridda i en vagn. Så var fallet den här gången, vår grupp fick många dåliga platser (ovanbäddar och sidbäddar) som jag tvingades fördela i huvudsak efter ålder och hälsoläge.

Tåget rullade i gång helt enligt tidtabellen. Kartick menar att vi kan göra bytet vid första stoppet efter 75 minuters färd och det väntar vi på. Samtidigt lyckas Kartick med viss kontant betalning övertala konduktören i vår vagn att acceptera två ytterligare passagerare så att det räcker med att hämta de två i vagn A2. Men stoppet blir alltför kort för att hinna dit bort nu också.

Samtidigt börjar det klagande yngre paret att vilt skälla på Kartick och färdledaren för påstått mygel kring sovplatserna i vagnen. Olyckligt nog var det nämligen platserna under dem som konduktören fixade åt oss. Slutade med att de två flyttade ner och tog underbäddarna, medan färdledare och guide fick ligga ovanpå för att garantera att ingen annan skulle vara där. Olustig stämning (däremot anpassade sig de andra svenskarna i vagnen bättre till resan den här gången jämfört med förra resan).

Kartick lovade gå över till A2 när vi kom till Coimbatore 04.30 och assistera paret där över till väntande platser i vår vagn.

Torsdag 10 februari 2011

04.30 Paret från A2-vagnen bytte med Karticks hjälp till vår vagn. Kvinnan fruktansvärt upprörd över vad som hänt, lade skulden på guide och färdledare som kallades oprofessionella. De båda uppfattade inget av våra misslyckade försök att åtgärda problemet på natten.

05.45 Tåget anlände till slutstationen Mettupalayam, en halvtimme före ordinarie tid (och tre timmar innan vad som uppgetts i resebyråns resebeskrivning, som alla hade med sig – där stod att resan från Chennai skulle ta 12 timmar).

Byte till smalspårsjärnvägen, tåget Mettupalayam – Udthagamandalam (Ooty) med avgångstid 07.10. Vårt bagage dock transporteras med turistbuss direkt till hotellet i Ooty. Kartick fixa med den detaljen. När resenärerna kom till lilleputt-tåget (som redan stod inne på perrongen och många andra turister, utländska och indiska, höll på att ta plats) förfasade sig dock många över att det var så smala sittplatser, 10 passagerare skulle dela på varje kupé fast det egentligen bara var plats för åtta (europeer). Blev så att åtta av våra resenärer valde att hellre åka med turistbussen till Ooty tillsammans med bagaget + Kartick som då följde med dem. För de 19 resenärer + färdledaren som stannade kvar på tåget blev det därmed mera plats i kupeerna. Frukostpaket delades ut till både dem som tog bussen och dem som tog tåget.

Miniatyrstågs-resan storartad upplevelse, skön natur som tåget passerade under den branta resan uppför Nilgiri-bergen förbi Coonoor till slutstationen Ooty, med många foto-stopp på vägen.

Framme i Ooty klockan 11.45 (busspassagerarna hade kommit fram kl 10).

Kartick mötte med turistbussen och vi körde till hotellet, Sullivan Court. Ett helt bedårande hotell i Welcomgruppens hotellkedja med härliga rum, en sagolikt fin entréhall, vacker trädgård, utsikt över staden och bra mat.

13.00 Lunch. Därefter fri eftermiddag för resenärerna att upptäcka Ooty på egen hand, eller vila efter tågresorna.

19.30 Middag

Fredag 11 februari 2011

08.00 Frukost

09.00 Avfärd för färd till Tea Factory i Ooty.

Innan avresan begärde kvinnan som drabbats av problem med tågresan från Chennai ordet i bussen. Inför alla resenärerna gav hon en detaljerad beskrivning över allt förfärligt som hon och maken upplevt den natten och hur uselt guide och färdledare uppträtt, återigen oprofessionellt etc. Applåder från medresenärer.

Hon behövde avreagera sig, och det var inte läge att förklara hur vi faktiskt gjort vårt vårt bästa men att de praktiska problemen gjorde det omöjligt att lösa i tid.

Färdledaren ytterst obehaglig till sinnes, förödmjukad och med planer att aldrig mer leda någon sådan här grupp.

Dock, gick efter en stunds tystnad vidare och berättade om indiska tekulturen och plantagearbetarna i Nilgiri-bergen och Sri Lanka.

09.30 Studiebesök tefabriken. Besvikelse från resenärerna att det inte var fråga om någon teodling (som det stått i resebyråns program) utan bara en fabrik med tillhörande butik. Lovade dock att vi skulle stanna vid en riktig tea garden på vägen mot Mysore. God utsikt över Ooty.

10.30 Extra inlagd programpunkt, for till sjön mitt i Ooty. Britternas kurortsmiljö. Uppskattat. 12.00 Lunch och utcheckning från hotellet. En resenär med förkylning och feber stannat på hotellet på förmiddagen, färdledaren fixat hotellets läkare.

12.45 Avfärd med bussen mot Mysore. Otroligt naturskön väg nerför bergen förbi teodlingar och genom sholas, urskog. Stannade vid teodling så resenärerna kunde promenera runt lite. Men besvikelse att vi inte lyckades hitta några teplockare...

Ner på slätten och sedan genom tigerreservatet Mudumalai, fikade på café precis vid ingången där highway 67 går in i parken. Berättade om banditen Veerappan som härjade här i många år.

Såg bison, hjortar och vildsvin.

In i Karnataka, nytt tigerreservat, Bandipur. Och här fick vi se både tama och vilda elefanter, stor glädje bland resenärerna.

18.45 Ankomst Mysore och incheckning på jättefina Hotel Regalis.

20.00 Middag ute i trädgården. Sagolik kväll och utsökt buffé-mat, alla njöt svensk sommarkvällskänsla.

Lördag 12 februari 2011

08.00 Frukost

09.00 Förmiddagsutflykt i Mysore

Chamundi Hill, gudinetemplet och Nandi-tjuren. Några resenärer provade på att dricka sockerrörsjuice.

Maharajans palats. Fotosession utomhus och sedan rundvandring i slottet utan kameror.

13.30 Lunch

Sedan ledig eftermiddag för shopping i Mysore. På hotellet snabb och billig trådlös Internet!

19.00 Efter kort trollerishow utanför hotellet buss till Lalita Mahal, maharajans systers f d palats, nu exklusiv restaurang och hotell. Otroligt flott miljö, imponerade på resenärerna, dessutom god och vällagad mat.

På väg till Lalita Mahal fick vi för en minut se hur furstepalatset lystes upp av sina 96 000 lampor. Men det släcktes ner innan vi hann stanna och fotografera. Det är bara upplyst på söndagskvällar!

Söndag 13 februari 2011

Stress-dag p g a att det var sista dagen på den internationella flygutställningen i Bangalore och vi var bekymrade över hur vi skulle komma till flygplatsen i Bangalore på ett smidigt sätt (risk för trafikchaos på väg till flygplatsen).

06.00 Wakeup call

07.00 Frukost

08.00 Avfärd från Mysore till Somnathpur. Uppvaktade först dagens födelsedagsfirare med sång i bussen och lämnade gåva från resebyrån, tepaket som färdledaren införskaffat i Agra. Meddelade att det besök på silkesmaskodling som nämnts i svenska programmet måste utgå då fabriken är stängd på söndagar.

09.30 Besök Hoysalatemplet i Somnathpur. Litet men naggande gott med intrikata stensulpturer från 1300-talet.

10.00 Fortsatt färd mot Bangalore, först längs småvägar med oxkärror fraktande sockerrör, därefter ut på stora highwayen Mysore- Bangalore.

12.30 Lunch på vegetarisk vägkrog i Channipatta. Beställde "thalis", sydindisk respektive nordindisk måltidsvariant med många smårätter på ett fat. Mycket uppskattat av de yngre resenärerna – "mest genuina maten på resan", mera återhållen reaktion från de äldre som fann maten vara för stark. Kring Bangalore supermodernt vägnät, chauffören hemmahörande i staden körde specialrutt runt staden och till flygplatsen på ett sätt att vi kom förbi Aero India-showen. Färdledaren berättade om indiska universitetssystemet.

15.30 Framme vid Bangalores nybyggda fina flygplats norr om staden. Smidig incheckning. Farväl av vår guide Kartick och busspersonalen vi haft sedan Mettupalayam. Besvikelse att resenärerna inte gav minsta erkänsla i form av dricks, färdledaren gav dock Kartick lite som tack för gott samarbete.

17.00 Utsatt tid för flyget Air India flyg IC610 till Mumbai. Men väl inne i supermoderna terminalen angavs avgångstiden till 17.50 (senarelagts p g a dagens flygshow). Och iväg på riktigt kom vi först 18.20.

20.00 Framme i Mumbai. Resebyråns lokala representant mötte med buss. Färdledaren betalade 100 rps extra kontant för vägavgiften för att köra på nybyggd flyover som förkortade restiden till centrum avsevärt.

21.00 Checkade in på Sahil Hotel i centrala Mumbai. Enklare hotell än tidigare vi bott på, dock ett helt hyfsat indiskt affärsmannahotell. Stor irritation bland flera resenärer som klagade på orena lakan, kantin-mat (!), ljummen öl etc. och gick på färdledaren med klagomål därom. Middag i charmlös fönsterlös källaravdelning. En grupp diskuterade upprört att bege sig till annan restaurang imorgon kväll hellre än att äta avskedsmiddagen här. Olustig stämning.

Måndag 14 februari 2011

Sista dagen på resan, till stor del ägnad åt att försöka finna alternativ restaurang för kvällens avskedsmiddag, för att tillfredsställa den del av resenärgruppen som såg detta som en otroligt viktig sak. Irriterad och olustig stämning hela dagen som gick ut över färdledaren. Denne kommunicerade med Mumbai-kontoret och resebyråns chef i Stockholm uteslutande via telefon och sms för att försöka lösa problemet hela eftermiddagen. Dagens utomordentliga Mumbai-guide var dock behjälplig att få i gång ett agerande från Mumbai-kontorets sida och kom med konkreta förslag på lämpliga restauranger i Mumbais centrum. Först ovilja från resebyråns Indienkontor att byta middagsställe med hänvisning till att det medförde alltför hög kostnad att hyra platser på annan restaurang + behovet att hyra in en extra buss. Men sedan skulle det helt plötsligt bli möjligt, Gaylords nämndes som plats för middagen. Men så kom i slutändan kontrabud: Alla restauranger i staden var fullbokade denna kväll som var Valentine's Day! Alltså blev det nödvändigt att inta avskedsmiddagen i Sahils källarlocal, som dock möblerades om till tre långbord.

08.00 Frukost

09.20 Halvdags sightseeing Mumbai med mycket bekväm Volvo-buss. Lokale guiden, Mr. Polly Dumasia, lysande med varm utstrålning, god engelska och sin lokalkännedom. Mycket uppskattad för sin guidning, inte minst på personliga reflektioner utifrån det faktum att han tillhör det parsiska samfundet, kunde initierat berätta om Tower of Silence och eld-templet, och hade roliga anekdoter att komma med om tex Sir Ratan Tatas hotellbygge (Taj).

Jain-templet 15 minuter. Hängande trädgårdarna på Malabar Hill 30 minuter, imponerande. Färd längs Marina Drive, till fiskebyn i Colaba. Souvenirbutik med fina saker 15 minuter. Gateway of India 15 minuter. Färd genom centrum, fotostopp vid Victoria Terminus, förbi Flora Fountain, till Dhobi Ghats, stopp 25 minuter, 10 minuter längre än avtalat då några särskilt intresserade resenärer inklusive sällsynt sympatiska proffsfotografen som var med på resan valde att gå ner till tvättarna och prata med dem. Men oacceptabelt länge tyckte resans super-gnällspik som gick till förnyad attack mot hela resan, att detta var typiskt att tider inte hölls.

13.30 Tillbaka till hotellet för lunch. Alla fick inte plats i samma local, utan några fick äta i hotellets andra matsal.

Eftermiddagen fri. En del valde att besöka Taj Mahal Hotel och dricka *high tea* kl 16, andra besökte sufigraven Haji Ali och därefter besöka Leopolds Café, ryktbart efter Grahams fantastiska bok Shantaram.

19.30 Avskedsmiddag på Hotel Sahil. Ytligt sett allt lugnt. Men en av resenärerna började med att resa sig upp och varmt tacka sina resekamrater för att de gjort resan till en upplevelse. Bara det, inget om resan i sig eller tack till färdledaren.

Men detta fick en äldre sympatisk man att bli rejält upprörd. Tillsammans med sin hustru tillhörde han nämligen färdledarens trognaste fans. Han reste sig upp, skällde ut föregående talare att denne tydligen hade taggtråd i sin mun, och att det var oförskämt att inte tacka färdledaren för dennes "förmåliga och personliga insats", och uppmanade sällskapet att ge denne en applåd. Spridda applåder följde...

Till den irriterade stämningen bidrog också att det var "dry day", dvs alkoholfri dag i Mumbai denna dag varför ingen öl fick säljas på hotellet. Det vägrade några att acceptera utan klagade vilt på hotellpersonalen.

22.00 De 21 resenärer som skulle åka hem på natten satte ut sina väskor utanför rummen (som var bokade för samtliga för hela natten).

23.00 Färd till internationella flygplatsen med buss. Lokal resebyrårepresentant och färdledare följde naturligtvis med. Framme vid midnatt. Farväl.

Färdledare tillbaka till Hotel Sahil med taxi.

Tisdag 15 februari 2011

03.25 Avfärd stora gruppen med Lufthansa flight LH 757 Mumbai-München, för vidare befordran Skandinavien.

14.00 Färdledaren for hem till Kolkata, lättad över att resan var slut.

LARS EKLUND